

ת"פ 58580/09/20 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 58580-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד הדס פרידמן, ליאל אהרוני, הדס שלמה והמתמחה מתיתיהו צעידי

המאשימה

נגד פלוני (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד זוהר שפק ומתיתיהו צעידי

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום המתוקן וההסדר העונשי:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן ובו שני אישומים, כדלקמן:

באישום הראשון, בעבירה של **תקיפת בן זוג**, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בתאריך 21.9.20 הגיע הנאשם אל בית משפחתה של זוגתו, להם שני ילדים קטינים, **משך אותה בידה** לעבר חדר שבבית וסגר את הדלת.

זוגתו בקשה ממנו כי ייצא מן הבית, הוא קילל אותה.

בהמשך, נטל את מכשיר הטלפון הסלולארי שלה, היא אחזה בו בחולצתו בכדי לקחת ממנו בחזרה את המכשיר הסלולארי שלה "**בתגובה עיקם הנאשם את יד ימין של המתלוננת וזו נשכה אותו ביד על מנת שישחרר את ידה**".

אז, יצא הנאשם מהבית ועמו מכשיר הטלפון הסלולארי שלה.

עמוד 1

בהמשך, התקשר הנאשם אל זוגתו ואמר לה: "מי הבן זונה, את אוהבת אותו, שכבת אותו".

באישום השני, בעבירה של **תקיפת בן זוג**, לפי סעיף 382 (ב) לחוק הנ"ל.

בתאריך 29.8.20 שהתה זוגתו של הנאשם מחוץ לבניין בית משפחה, הנאשם הגיע אל המקום, פנה אליה בדברים, קילל אותה ובתגובה היא ביקשה ממנה שלא יקרב אליה.

אז, "הנאשם תפס אותה בחוזקה והכה בפניה".

במסגרת הסדר הטיעון שהוצג הגבילה המאשימה את טיעוניה לעשרה חודשי מאסר בפועל והנאשם רשאי היה לטעון לעונש באופן חופשי.

ב. מתחמי ענישה:

בכפוף להסדר הטיעון שהושג בין הצדדים, אשר יצר טווח ענישה בפני עצמו, נוכח עקרון ההלימה, האינטרסים המוגנים אחר העבירה, שהם השמירה של גופה, שלומה, ביטחונה וכבודה של המתלוננת, ופסיקה הנוהגת בתחום, ולפי עובדות כתב-האישום, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לאירוע המתואר באישום הראשון נע בין מאסר על תנאי עד מספר חודשי מאסר בפועל, ואילו ביחס לאירוע המתואר באישום השני בין מספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל.

אפנה אל פסקי-הדין הבאים - יש לומר שקיים מנעד רחב של גזרי-דין בתחום - כאשר כל מקרה לנסיבותיו, טיב האלימות כלפי בת הזוג, נסיבות המקרה, עבר פלילי, תהליך שיקומי, המלצות התסקיר, תוך אבחנת הפסיקה לקולה ולחומרה:

רע"פ 5434/17 פלוני נגד מדינת ישראל (29.11.17):

הורשע בשני אישומים של תקיפת בת זוג, שני אירועי תקיפת בת זוג, דחף אותה, איים עליה, בהיותה בחודש התשיעי משך בקרסול רגלה ללא עבר פלילי, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1923/11 פלוני נגד מדינת ישראל (10.3.11):

תקיפת בת זוג משך חמישה חודשים, אלימות, אימים, העדר עבר פלילי, הביע חרטה כנה, גירושין מוסכמים, נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 6341/05 פלוני נגד מדינת ישראל (4.9.05):

תקיפת בת זוג (הנסיבות לא הוצגו בצורה מפורטת), היזק לרכוש, איומים שירצח אותה, בעל עבר פלילי, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 6821/08 פלוני נגד מדינת ישראל (18.8.08):

תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, דחיפה בחוזקה, תפס את ראשה, הטיחו בקיר, סחב אותה בשערות ראשה, הטיח בה מכות אגרופי עד עילפון, חלוף זמן, **תסקיר חיובי** הממליץ על ענישה צופה פני עתיד, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 4140/10 פלוני נגד מדינת ישראל (6.9.10):

תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ואיומים, תקיפה אשר הובילה לפינויה של המתלוננת לבית-החולים, צוין כי התקיימו שורה של נסיבות מקלות ובכללן **המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית**, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 4311/13 י.פ. נגד מדינת ישראל (20.8.13):

תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בצווארה, ארבעה אישומים, במסגרתם התיישב עליה, חנק אותה, קשר את ידיה וסכר את פיה עד אובדן הכרה, סטר לה, נשך אותה (מחלק מן האירועים זוכה), נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 3629/11 פלוני נגד מדינת ישראל (18.5.11):

חמש עבירות של תקיפת בת זוג, בין השאר לאחר לידת ביתם, בעוד המתלוננת שוהה בבית החולים, נקט כלפיה באלימות, סטירות, אגרופים, עיקם את ידה, ללא עבר פלילי, **בעל המלצה שיקומית**, נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 973/06 פלוני נגד מדינת ישראל (30.8.06):

תקיפת בת זוג במכת אגרופי בעינה, בעת הריונה סטר לה, הכה אותה באגרופים, בעט ברגליה, הטיח פניה במכונת הכביסה, העדר עבר פלילי, **בני הזוג הצליחו לשקם את יחסיהם, והמתלוננת נכנסה להיריון במהלך התקופה, נדון ל - 7 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 11/15 פלוני נגד מדינת ישראל (20.1.15):

איים על אשתו שהייתה בהריון, סטר לה, בעט בבטנה, תפס בשערות ראשה, ללא עבר, נעדר המלצה שיקומית, נדון ל - **7 חודשי מאסר בפועל.**

ג. שיקולי ענישה:

(1). שיקולים לחומרה:

העבירות שאותן ביצע הנאשם **חמורות.**

באישום הראשון, מתואר כיצד הנאשם **עיקם את ידה כדי למנוע ממנה לחלץ ממנו את מכשיר הטלפון** הסלולארי שלקח לה, על רקע חשדו כי היא מנהלת קשר עם אחר, ואילו באישום השני **תפס אותה בחוזקה והכה בפניה סביב אותו חשד.**

אין להקל ראש בכל עבירת אלימות בתחום המשפחה, קלה כחמורה, נוכח נפיצות התופעה, והחובה להטיל ענישה בעלת משקל כדי להדביר את התופעה החמורה.

יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש, האלימות שאותה נקט הנאשם אינה ממוקמת ברף העליון של סולם החומרה ומדובר בשני אירועים נפרדים שלא נשנו.

(2). שיקולים מקלים:

הנאשם יליד 1989 **נעדר כל עבר פלילי** וזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים.

הנאשם עובד לפרנסתו.

הנאשם **עצור עד תום ההליכים, בהתאם לכתב-האישום המקורי**, אשר כלל גם עובדות נוספות יחד עם עבירות איומים, צופות פני עתיד, ואני תמים דעים עם ב"כ הנאשם, שסביר להניח כי אילו כתב-האישום המתוקן היה תלוי ועומד בעת ההחלטה על מעצרו, יחד עם הסדר הטיעון המגביל בטיעון לרף עליון בן 10 חודשים, יש להניח, כי הייתה מתקבלת החלטה המורה על שחרורו בחלופת מעצר טובה. אילו כך היה, פתוחה הייתה הדרך לשקול ענישה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם הודה, לא ניהל משפט, חסך את עדות המתלוננת וחסך זמן ציבורי ניכר.

במילותיו האחרונות הביע הנאשם חרטה וצער על המעשה - הוא הביע תקווה לשיקום היחסים עבור ילדיהם.

נמסר תצהיר המתלוננת (במ/2) שבו מסרה, כי "**בחלק מהדברים הגזמתי**" (סעיף 5) וכי היא מבקשת לבטל את התלונה (סעיף 6).

אכן, בתיקים של אלימות במשפחה יש לקבל דברים שכאלה בזהירות רבה, שמא זהו הנאשם המדבר מגרונה (ראו: בהקשר אחר, בש"פ 260/06 פלוני נגד מדינת ישראל (8.2.06), ומנגד, בש"פ 3821/11 טירי מיימוני נגד מדינת ישראל (20.6.11)).

אולם כאשר מביטים אל עבר כתב-האישום המתוקן תוך השוואתו אל כתב-האישום המקורי, בהחלט ניתן להניח שגם המאשימה הסכימה, כי אכן **המתלוננת הגזימה בחלק מן הדברים שבתלונתה**, כפי שאכן הצהירה.

אין בפניי תסקיר, אשר יכול להאיר את עיני בית-המשפט ביחס לנסיבות האישיות, יחסו לעבירה, שיציג את עמדת המתלוננת, שיעריך את נתוני הסיכון מול הסיכוי, כפי שנהוג בתיקים שכאלה.

יחד עם זאת, אין להביא נתון זה, בהכרח, לקולה או לחומרה, אלא שיש לקבלו תוך הנחה שאין בפניי המלצה כלשהי וניתן להבין את השיקול המעשי שאותו עשה הנאשם, העצור עד תום ההליכים, שלא עתר לקבלת תסקיר, מטעמים מעשיים.

יחד עם זאת, ניתן ללמוד, בזהירות המחויבת, **אודות הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה** מתוך המסמך מאת העו"ס אבי תפילין (במ/3):

זהו נאשם, בן 31, נשוי ואב לשני קטינים, בוגר 10 ש"ל, שירת בצבא שירות חלקי, שומר על רצף תעסוקתי, שסובל מבעיה של שליטה בכעסים, בעל תפיסות פטריארכליות, הכחיש בפני העו"ס את אירועי האלימות, אך לוקח אחריות על בעייתו (שליטה בכעסים), מבין שיש צורך לטפל בה, ושההמלצה היא לאפשר לו להשתלב במערך טיפולי, אף נוכח ההערכה למסוכנות עתידית - "נמוכה ביותר עד כדי לא קיימת".

שמעתי את עדות אמו של הנאשם, אשר העידה כי **היא מטפלת בשני ילדיהם**, וכי המתלוננת אינה נוטלת עליהם חזקה (עמוד 11 שורה 4) ויצוין, כי נסיבות החזקה והטיפול בילדים לא הובררו עד תום.

אכן, אני מביא נתונים אלה בזהירות ראויה, משום שכאמור, אין בפניי תסקיר אשר יציג גם את עמדת המתלוננת.

ד. מסקנה:

אין חולק כי הנאשם ביצע שתי עבירות חמורות מתחום האלימות בתוך המשפחה המחייבות ענישה בעלת משקל, אשר תשיב לו כגמולו, תרתיע אותו מלשוב ולבצע מעשי אלימות שכאלה ותתיישב עם הנחיית בית-המשפט העליון לנקיטה בענישה מחמירה בכל הקשור לתחום עבריינות נפוץ זה.

יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש, אין כתב-אישום המתוקן מגלם אלימות מן הרף העליון, וזהו נאשם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע לפי הודאתו, אשר נעצר עד תום ההליכים נוכח כתב-האישום המקורי כמעצר ראשון בחייו.

אכן, אין בפניי הליך שיקומי מוכח באמצעות שירות המבחן וחבל שכך, אך יש לקוות כי הנאשם אשר כפי הנראה מכיר בבעייתו לשלוט בכעסים ירתום את עצמו להליך טיפולי באופן עצמאי.

אילו היה בפניי נאשם משוחרר, הייתה דרך המלך העונשית הראויה להפנות אותו לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, אשר ירתום אותו למהלך שיקומי ובמקרה של הצלחה לגזור עליו ענישה בדרך זו.

כאמור לעיל, במסגרת הסדר הטיעון המאשימה הגבילה את טיעוניה לרף עליון בן 10 חודשים ואילו הנאשם טען להסתפק בתקופת מעצרו.

על כן, אני סבור, כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, בטווח הטיעון שבהסדר, לגזור את עונשו לחודשים ספורים, באופן שיגרום להרתעה אישית, עתידית, אך לא באופן הנושק לרף הטיעון של המאשימה.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה - 24.9.20.

ב. 6 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת עדת תביעה 3 בסך 2,000 ₪ לא יאוחר מיום 1.3.21.

עמוד 6

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ח שבט תשפ"א, 31 ינואר 2021, במעמד הצדדים.